

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sibylliakōn chrēsmōn logoi oktō

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1555

Liber sextvs

[urn:nbn:de:bsz:31-248466](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248466)

Ανθ' ὧρ δεῖν ἐφύλαξεν, ὁ μιν θεὸς ἐγγυάλιξεν,
 Ἡελίος φάεθοντος οὐ ἄσπρατιμ εἶδον ἀπειλῶν.
 Ἡ δὲ σεληνάϊνος δεινὸν χόλον οὐ σφρασσῆσιν,

f. μάχην. Ἄσπρα † μάχην ἢ ὠλίμη, θεὸς δ' ἐπέτρεψε μάχεσθαι.
 Ἀντί γὰρ ἡελίος μακρὰ φλόγες ἐσασίασεν,

al. μάχην. Φωσφόρος ἔχε † μάχης ἐπιθῆς ἐς νῶτα λέοντος,
 Ἡ δὲ σεληνάϊνος δεινὸς ἠλλάξατ' οἷσιν,

Αἰγυόνδρος ἐπληξε νῦν ταύροιο τούοντα,

Ταῦρος δ' αἰγυονέρατος ἀφύρρασε νόστιμον ἡμαρ,

Καὶ συγὸν ὠρίων ἀπενόσφιζε κμητέι μείναι,

Γαρθόνος οὐ λιρῶ δι λύμω ἠλλάξατο μοῖραν,

Πλάσ δ' ἦν ἐπ' ἐφανε, Δράκων δ' ἠρησάτο ζώνων,

Ιχθύες εἰσεδύοντο λατὰ ζωσῆρα λέοντος.

Καρκίνος ἦν οὐ μείνον, ἐλασε γὰρ ὠρίωνα.

Σκορπίος ἔραν ἐπῆλθε διὰ θεινοῖο λέοντος.

Ἡ δὲ λύκω ὠλιδοῦν ἀπὸ φλογὸς ἡελίοιο.

Υδροχόος δ' ἐπύρρωσε μόνος λιρατῶροιο φαεινῶ.

Ὀρτο μὲν ἔρανος αὐτὸς, ἕως ἐτίναξε μαχητῆς.

Θυμβεῖς δ' ἐρρίψε πατακπέλωεις ἐπὶ γαῖαν.

Ρίμφα μὲν δ' ἦν πληγυότες ἐπ' ὠκεανοῖο λοετρῆς,

Ἡ ψαν γαῖαν ἀπασαν, ἐμεινε δ' ἀν' ἄστροφος αἰθῆρ.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

41
 ἐτέρας εἶναι
 ταῦτα δο-
 λεί.
 περὶ τοῦ
 χριστοῦ.

ἡκτὸ διόσορ

Θανάτου μέγαν ἦορ ἀοιδιμορ ἴν
 φρονὸς αὐδῶ,
 Ὡ θρόνον ὑψίστος γονέτης παρέρθη
 νε λαβέσθαι,
 Μή πο γονυθούτος, ἐπεὶ διὰ σαφ
 Ἡ γέρθη,

Quod non seruauere, Deus quod tradidit ipfis.
 Ipsa minas solis uidi splendentis in altris,
 Nec non & seuas iras in fulgure luna.
 Parturire (Deus permittit) sidera pugnam.
 Nam longæ pugnam flammæ pro sole serebant.
 Lucifer instabat pugnae, ugens terga leonis.
 Est etiam luna mutata ærumna bicornis.
 Percussit iuuenis tauri neruum capricornus.
 At reditum rapidè capricorno taurus ademit.
 Orionq; iugum summotum sede remouit.
 Et uirgo gemino mutauit in ariete sortem:
 Abdita pleias erat, zonamq; draco ipse negauit.
 Pisces immersti cinctum subière leonis.
 Cancer non mansit, namq; Oriona timebat.
 Scorpius in caudam subijt, præstante leone.
 Elapsus canis est flammato solis ab igne.
 Luciferi uires accendit aquarius acres.
 Commotum cœlum pugnantes perculit ipsum,
 Iratumq; ipsos in terras præcipitauit.
 Sic uada ad Oceani deiecti protinus omnem
 Terram incenderunt, mansit sine sidere cœlum.

LIBER SEXTVS.

Aeterni magnum natum cano pectore De Christo.
 re ab imo,
 Cui soliū genitor tribuit supremus
 habendum,
 Nondum progenito siquidem de corpore duplex
 Exiit.

Exitit. est autem perlutus fluctibus annis
 Iordanis, glauco cuius pede uoluitur unda.
 Ex igne ex primo primus Deus, ὅς ἐστι νῦν ἰσὺὸ
 πᾶν ἐὺ μάστι γινόμενον. λευκοῦς ὡς ἔστι γέ οὐρα ὡς δὲ κίτριος.
 Flos autem purus florebit, cuncta serenans,
 Ostendetq; hominum generi callesq; uiasq;
 Cœlestes: omnes sapienti uoce docebit.
 Iustitiam tradet, populum alliciendo uel hostem;
 Cœlestis iactando genus laudabile patris.
 Pacabit fluctus, à morbis eruet ægros:
 Vitam defunctis reddet, pelletq; dolores.
 Et panis de fonte hominum satias erit uno,
 Cum domus effundet stirpem Dauidica, cuius
 In manibus totus mundus, tellus, mare, coelum.
 ἀσπράβει δ' ἐπὶ γῆς οἶον ὡς ἐστὶ πρῶτα φανέντα
 εἶδον ἅπ' ἀλλήλων ὡς λευκῶν δὲ οὐ γεννηθὲν πάντα.
 Tempus erit, cum spe tellus gaudebit alumni.
 At solam Sodomæ tellus mala dira manent te.
 Namq; Dei, malè sana, tui te notio fugit,
 Sensibus humanis ludentis: nempe coronam
 De spinis illi posuisti, iniuria maior
 Quo foret: & potum sudisti fellis àmari.
 Ergo tibi strages ingentes spiritus edet.
 O lignum scelix, in quo Deus ipse pependit:
 Nec te terra capit, sed cœli tecta uidebis,
 Cum renouata Dei facies ignita micabit.

In Hieroso-
lymam.

Ηγέρθη, προχαῖς δ' ἀπολασάμενος ποταμοῖο
Ιορδαῖν, ὃς φέρεται γλαυκῷ ποδί λύματα σύρων,
Εν πυρὸς ἐν πρώτῳ πρώτος θεὸς, ὃς τε λιὰ ἰδιῶ
Πνοῦμασι † γινόμενον ληνναῖς πῆβρυγοσι πε-
λείης.

al. γινόμε-
νον.

Αὐθῆσαι δ' αὐθὸς καθ' ἑρῶν, βρύσαι δὲ παῖτα.
Δείξει δ' ἀνθρώποισι νόδους, δείξει δὲ κελύθους
Οὐρανίους. πάντα δὲ σοφοῖς μύθοισι διδάξει.
Ἄξει δ' εἰς τε δίνην, λιὰ πείσει λαὸν ἀπεχθῆ,
Αἰνετὸν αὐχίσεας πατρὸς γένος ἕβρανίδαο.
Κύματα περὶ σῆσαι, νύσους δ' ἀνδρῶν ἀπολύσει.
Στήσει τε νεότηας, λιὰ πώσεται ἄλγεα λυγῆ.

42

43

Εν δὲ μῆς ῥίσις ἄρτι νόρος ἔσεται ἀνδρῶν,
Οἶνος ὅταν διαβῆ δὴ φύη φυτὸν ἐν χερσὶ δ' αὐτοῦ
Κόσμος ὅλος, λιὰ γαῖα, λιὰ ἕβρανός, ἢ δὲ θάλασσα.

Ἀσράξει δ' ἐπὶ γῆς, οἶον ποτὲ πρῶτα φανεύται
Εἶδον ἀπ' ἀλλήλων πλυστῶν δύο γοννηθούτα.
Ἔσαι ἠνίκα γαῖα χαρήσεται ἐλπιδι παιδός.

κατὰ ἰσο-
σολύμων.

Σοὶ ἢ μόνῃ σοδομίτι γαῖνι λιανὰ πῆματα κείται.
Αὐτὴ γὰρ δύο σφρωτὸν σὸν † νόμον ἔν νόουσας,
† Γταίοντα θνητοῖσι νοήμασι, ἀλλ' ἐπ' ἀναύθους
Ἔστας σφρανῶ. φοβερὸν δὲ χολιὸν ἐπέρασας

Lact. θεῶν
ἐν ἐνόουσας
παῖτον σί.

44

Εἰς ἕβρι, λιὰ πνοῦμα τί σοι λιανὰ πῆματα τούξει.

Ωξυλορ, ὠ μακαριστὸν, ἐφ' ᾧ θεὸς ἔξετανύθη.

45

Οὐχ † ἔξεις ἢ χθῶν, ἀλλ' ἕβρανὸν οἶνον ἔσφας.

f. ἔξει σι.

ἠνίκα ἀσράξει τὸ νέον θεῶ ἐμπυροῦ ὄμμα.

Q

En